

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۴/۱۲

دوديال

د اوربنتونو پسرلی، د سولې خبرې او د امریکایانو وتل

«سالی که نیکوست، از بهارش پیداست»

اوولس کاله مخکې امریکا د طالبانو رژیم پای ته ورساو او په افغانستان کې دیره شول، ورسره یوځای لږ شمیر له لویديځ څخه راغلو تکنوکراتانو او زیات شمیر پخوانیو جنگسالارانو د دولت مهم دریځونه ونیول، پوره اندازه بهرنی مرستې راجاری شوې، د حکومتولۍ طرز لویديزې دیموکراسۍ ته ورته جوړ او پر اقتصادي نظام (سیستم) ظاهراً د نیولبرال نظریه حاکمه بلل کیده، اساسی قانون کې درې قواوې تفکیک شوې، پارلمان جوړ او په اساسی قانون کې په لسمه ماده کې دهیوادلیپاره د بازار نظام ومنل شو. بهرنیو مرستو سره گڼ شمیر موسسات چې راز راز مقاصد یې لرل فعاله شول، د مطبوعاتو او وینا دازادې په نوم گڼ شمیر راډیوگانو توتلویزیونونو خپرونې پیل کړې. له بده مرغه بهرنیو مرستو تر ډیره بریده د (ODA) یا (Official Development Assists/Aid) بڼه نه درلوده او په واقعی معنا ورڅخه د پرمختیا او بیا رغاونې لپاره کار وانخیستل شو، تنظیم شوی فساد ورځ په ورځ پراخ، دعیاشی روحیه پیاوړې، بوالهوسی زیاته، د مطبوعاتو منځپانگه پوچه او په بازار کې تقلب زیات او د اجناسو کیفیت خراب، بیعدالتی څرگنده، په حساسو موقفونو کې بی کفایت او ناپوه کسان مقرر او ډیر نور منفی اجراءات چې یاودنه یې ضرور نه ده، ترسره شول او دخلکو زړه له حکومتولۍ څخه تورشو.

د نوي سياسي پروسې دپیل په درېیم کال بیرته طالبان را څرگند شول، په امنیتي ارگانو کې د ځانگړي ډلې د ډیر صلاحیت له امله دتعصب له مخې دهیواد ختیځ او جنوب کې ډیر خلک وځورول شول او په غلطو اطلاعاتو سره ډیر خلک بیگناه له منځه ولاړل، په بلخ، جوزجان، فاریاب او نورو سیمو کې د بي وسلې اوبی وسلې خلكو ځمکې غصب او له خپلو مینو وشړل شول، دکوچیانو او “ده شینو” ترنوم لاندې د قومی اوژبني تعصب اور بل او عاجز خلک ووژل شول او مالونه یې لوټ شول. دغو عواملو د ولس او حکومت ترمنځ نور هم واټن زیات کړ. دهیواد بیارغاونې ته ډیر لږ کار وشو، خو ډیر فرصتونه او منابع له لاسه ووتل. قاچاق، توراو جرمی اقتصاد، پیسو مینځلو، دمخدراتو سوداگري، اختطاف، انتحار، علنی چپاول او قاچاق عمومیت موند. په داسې یوه مساعد حالت کې په تدریج سره په ډیرو سیمو کې د طالبانو تسلط په پراخیدو و؛ په لومړی سر کې د طالبانو جنگ د شراوفساد دعناصرو او د امریکایي اشغال په وړاندې و، په دغې روحيې سره په زرگونو هلمندی ځوانان، دکندهار او زابل میرني ساده او احساساتي خلک، دپکتیا، میدان وردک، ننگرهار او لغمان هغه په دیني مدرسو کې روزل شوی ځوانان قربان شول چې د نظامي ځواکونو د بیځایه يرغلونو او تعصبی چلند له امله یې سیمې بمباری او کورونه او کلی یې شپنیو عملیاتو کې وپلټل شول او د دوی کورنۍ، تورسرو، عزت او سپینږیروته په سپکه وکتل شول.

په دولتي اداراتو، امتیازاتو، پوهنتونو، تحصیلي بورسونو، دولتي بستونو او ډیرو نورو عامه خدماتو وړاندې کولو کې تبعیض اوتعصب له ورايه څرگند و. دغه وضعیت د افغانستان تاریخي گاونډیو دښمنانو ته بڼه وسیله په لاس ورکړه، سیاسي، استخباراتي پیچلی لوبه توده شوه. ورو ورو یې د افغانستان جگړه کورنیو، سیمه ییزو اوله سیمې څخه بهر عواملو پورې وتړله، سیمه ییزو لوبغاړو خپلی ستراتیژیکي گټې په پام کې ونیولې، لویو غربی قوتونو یوځل بیا نوی لوبه لوبه (NGG) پیل کړه او دتولو بسکیلو اړخونو رقابت په افغانستان کې په یوه خونړی جنگ بدل شو، اوس چې ترڅو دغه عوامل له منځه ولاړ نشي، عادلانه او پاییدونکي سوله نشي راتلاي. په دې بهیر کې د لومړی ځل لپاره په ۲۰۱۰م. کال کې د امنیتي چارو د انتقال ترنوم لاندې یو اصلاحی حرکت پیل شو، دبهرنیانو د کمولو معقول فکر رامنځته، فساد سره دمبارزی شعار تود او دبهرنیو مرستو مصرفول د دولت او د مالیې دوزارت په ارشادي نقش سره مطرح شول. دا بڼه پیل و، هیله وه چې په تدریج سره به بهرنی قوتونه له هیواد څخه ووځي،

د پانو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

خو د سیمې نظامی او استخباراتی کړیو دغه موقع یو ښه فرصت وباله او جگړه یې لاهونږی کړه. کله چی څلور کاله مخکې انتخابات وشول، ولسمشر نوی جدی تدابیر مخی ته کیښودل:

سوله یې لومړیتوب وباله، دقومی ټیکه درانو او محلی زورواکو او جنایتکارو اصلاح ته اقدام وشو، دفساد دوسیې وسپړل شوی، اقتصادی لویو زیربنایی پروژو ته پاملرنه وشوه، خو دا وخت د جان کری په فرمایش د ولسمشر په واک کی نیم دولت و، نیم نور د ده مخالف و. په دې توگه د جان کری له خوا جوړ شوی نیم حکومت فلج څه چی بیرته د رغاونی او اصلاح په تخریب بدل شو، حال داچی امتیازات ورته رسول کیدل.

دوکتور اشرف غنی له گاونډیو سره د دوستانه روابطو د ایجاد، د ترویزم دمرکز په عوض؛ دمدنیت په څلور لاری د سیمې د بدلولو، د ترانزیت د شبکو د ایجاد، دجنوبی او مرکزی آسیا دوصل، د لویوملی انکشافی پروژو د اساسگذاری، د اوبو او نورو طبیعی منابعو دمدیریت، له انزوا څخه د افغانستان د ایستلو، دهیواد دننه د جنایتکارانو د فعالیتونو د محدودلو او د قدرت د معلوم هر فرعی کانون دله منځه وړلو اود یوه مقتدر، واکمن اصلاح شوی دولت د جوړولو اقدامات تر لاس لاندی ونیول.

دغو تدابیرو د افغانستان تاریخی دشمنان وارخطا کړل، تخریبی، استخباراتی فعالیتونه یې لاپیچلی او گړندی کړل، له افغانستان سره یې د نیمه تمام عیار تود جنگ ترڅنگ تبلیغاتی، اقتصادی او مافیایی جنگ هم پیل کړ. څومره چی ولسمشر خپلو برنامو، اصلاحاتو او تدابیرو باندی تمرکز کاو، هومره جنگ ته شدت ورکړل شو، تر څو دغه اقدامات خنثی کړي. په دغه ټوله موده کی د دغی بدمرغی تباہ کونکی جگړی په کورنی اړخ کی دجگړی په بندولو کی د افغانوضعیف رول او د سیاسی ارادی نشتون، قومی افتراق، دلوتیمارو اقتصادی گټی، د مخدره توکو تولید او قاچاق، د ملي گټو په پرتله د شخصي گټو غوره بلل، په ټولنه او د دولت دننه کی د جگړه مارو شتون او اداري فساد څرگند عوامل و، نوځکه دوکتور اشرف غنی د سولې لومړیتوب ته څیر او دسولې لپاره یی یوه نقشه جوړه کړه، تقریباً یوه ملي او بله سیمه یې بیزه اجماع رامنځته کړه، خو دواړه سبوتاژ شوي. دجگړی په ډیر خونړی کیدوسره دامریکی ولسمشر د خپلو عسکرو دایستلو پریکړه وکړه، خو سیمه کی یې خپل منافع هم ورته مهم و، نو یو داسی میکانیزم یې رامخی ته کړ که وکولای شی دافغانستان د ډیر ضعیف شوی او په فساد اوافتراق اخته حکومت په عوض، طالبانو سره یوه جوړ جاری ته ورسیري، خو په مرموز شکل ! دغه له احتیاط او مرموزتیا څخه د ډک جوړجاری او سولې راوستو پروسې پټ او ښکاره شپږ میاشتی وخت ونیو. دوکتور اشرف غنی چی د لویو قدرتونو په لوبو اگاه او د سیمې په ټولو بارکیو پوه دی، ورسره یوځای د ابرومندی، دایمی او عادلانه سولې هڅو ته لا زیات دوام ورکړ، آن دا چی څو ځله یې مذاکره کونکو سره مخامخ جدی دیالوگ او لابی وکړه او تر ټولو مهمه دا چی د افغانستان د دولت د مخالفینو او د هغو د خارجی ملاترو ترمنځ د روابطو او مناسباتو وضاحت یې وغوښت. دا هغه څرگند کلمات و چی دسردار محمد داوود خان له وخته تر اوسه دافغانستان د هر زعیم په زړه کی گرځیدل، خو یوه هم په الفاظو نه و ویلی. دسیاست په ډگر کی دغی خبری گاونډی مغرضین سیاسی انزوا او شرمساری ته ټیل وهل .

منورینو هم خپل غږ اوچت کړ، چی تروریزم د ناامنی او جگړی یو مهم عامل دی او مذهبی متعصب رهبران د دیموکراسی، د ښځو د حقونو او د هیواد دپرمختگ مخالف او خنډ دي چی د جگړی لمن پراخوي. دا دی اوس د قطر دغونډی، د مشورتی جرگې او بیا ورپسې د انتخاباتو پروگرام ترکار لاندی دی، خو آزمايل شوي منفوري څيري دغو ټولو اقداماتو ته خنډونه جوړوي. طالبان په سخت موقف کی واقع شوي دي، دوی دافغانستان دولت سره د سولې له خبرو انکار وکړ او د دې په عوض یې دځینو مغرضو گاونډیو په اشاره د امریکي لمن کلکه ونیوله، بیا یې روسیې او ایران ته مراجعه وکړه. امریکي دخبرو بهیر کی په سیمه کی د نظامی اډو د ترلاسه کولو علاقمندی نه پټوله، طالبانو دا هم احساس کړه چی پرته دگاونډیو له ښکاره حمایتی ټول افغانستان نشی نیولای، ډیرو داسی هم وانگیرله چی د موجوده نظام له سقوط وروسته یوبل داسی بحران راتلونکی دی چی د نویمی لسیزی غمیزی څخه به هم بدتر وي.

دغو وروستیو ټکیو طالبان هم حیران کړي دي. د دوی سیاسی قشر چی په ټولو سیاسی او استخباراتی مسایلو آگاه دی موضوع ته له بل اړخ څخه گوري، خو د دوی صفوف چی ساده، احساساتی اود پاک ضمیر کلیوال ځوانان دي په بمونو الوځي او هره ورځ دوی هم وژل کیږي او گڼ شمیر نور هیواوال هم ورسره مالی او ځانی تلفات زغمي. په دې ډول وضعیت کی په سیمه بیز اړخ کی د پاکستان دریځ لومړی د پام وړ دی چی له افغانستان سره تاریخی دشمنی لري. دا ثابت شوه چی پاکستان د افغانستان دطبیعی منابعو، په تیره بیا د اوبو مسئلې ته څیر او له هندوستان سره د احتمالی جگړی په اړه خپل ستراتیژیک اهداف لري، یعنی افغانستان د پاکستان لپاره د ستراتیژیکي جبهې لومړنی سنگر گرځیدلی دی. له دې پرته افغانستان ځانته د خپلو بی کیفیته محصولاتو یو مناسب بازار بولي چی زیرمی او اوبه یې ځانته د طبیعی گنج په توگه روانگي او هیڅکله نه غواړي چی په افغانستان کی یو پیاوړی ملی زعامت ټینگ شي. نوځکه غواړي چی دپاکستان د گټو یوساتونکی، هغه پورې تړلی او ضعیف حکومت دلته واک ولري او منځنی آسیا ته یې لاری په خپل واک کی وي. دپاکستان گټي په افغانستان کی د جگړی په دوام پورې تړلي دي، نو ځکه دلته بیلابیلی متعصبی او افراطي اسلامي ډلې لکه داعش، جیش محمد او نور روزي .

افغانستان سره د هندوستان اقتصادي مرستې د پاکستان د غوسې لامل شوي دي او دهغو په ويجارلو لگيادي، د بيلگې په توگه څوڅو ځله طالبانو هندی انجينران تېستولي او په سفارت يې حملې کړې دي، د سلما د اوبو د بند، د کونړ پرسيند د اوبو بند او د زرنج-دلارام د لويې لارې د جوړولو خنډ گرځيدلی دي.

په سيمه ييز اړخ کې د ايران رول هم ويجاروونکی دی. ايران سورېي ته هم د القاعده او داعش ترورستي ډلو په وړاندې د فاطميون په نوم د افغان مهاجرو په ليرلو سره په منځني ختيځ کې د عربستان، امريکې او د دوی د شريکانو ټولې خواړې په اوبو لاهو کړې، نوڅکه اوس د افغانستان د جگړې اور ته پکې وهی.

سعودي عربستان په افغانستان کې د وهابيت ډېراختيا او د تشيع له مذهب سره د مبارزې په خاطر منفي رول لري، چې د ډيرو زياتو پيسو په لگولو سره يې په پاکستان کې د نويو جنګيالو د روزلو مدرسې او ترور ته د دوی په راستولو کې مرسته کوي، چې دا ټول په افغانستان کې د جگړې د دوام لامل شوي دي.

د چين دولت په افغانستان کې بيلابيلې گټې لري. د نړۍ دغه نوي اقتصادي قدرت چې يو لوی پانګوونکی بلل کيږي، لکه دپاکستان په شان، افغانستان ته د يوه گنج په توگه گوري. له پاکستان او طالبانو سره نږدې اړيکې ساتي، خو له بلې خوا دخپلو دننه د افراطيت اونامني څخه په ويره کې دی او په دې لټه کې دی چې افراطيت د افغانستان دننه همداسې ايسار پاتې شي. چين د بدخشان په پولو کې د سرکبنه تروريزم او تاوتریخوالي له گواښ سره سره د خپل اقتصادي سيال يعنی امريکا په وړاندې يواځې څارونکی نه دی، بلکې هڅه کوي چې خپل دغه سيال ته گوزارونه ورکړي، نو ځکه په افغانستان کې د جگړې د پایته رسيدو لپاره خوښ نه دی، نو له همدې امله د خپل ستراتيژيک شريک يعنی پاکستان ملاتړ کوي.

د روسيې فدراسيسون په کلکه سره په افغانستان کې د لويديزو هيوادو د ځواکونو له شتون سره مخالف ده او نه غواړي چې په منځني آسيا کې د دوی دننډو ساحې ته کوم زيان ورسوي، نوڅکه طالبانوسره تودې اړيکې پالي او ويې کولای شول چې هغه طالبان چې د امريکا او دهغې د انډيوالانو په لاس رامنځته شوي وو، خپلو ستراتيژيکو او جيوپوليتيکو اهدافو کې په کار يوسي. د طالبانو او پخوانيو مفسدينو په گډون په مسکو کې د وروستۍ غونډې جوړيدل همدا خبره ثابتوي، نوڅکه روسيه هم خپلو لويديزو سيالانو باندې د گوزارونو په خاطر دلچسپي لري.

د امريکې متحده ايالات او ناتو په افغانستان باندې ډيرغل او د جگړې اصلي عاملين دي، چې په روان کړکيچ کې اساسي رول لري، چې د دوی د نظامي ځواکونو له وتلو پرته کومه عادلانه او دايمي سوله نشي راتلاي. دوی د خپلو اقتصادي، سياسي او نظامي ستراتيژيکو پلانونو له مخې د افغانستان اومنځني آسيا طبيعي سرچينو ته سترگې نيولي دي او تروريزم سره جگړه يې يوه بهانه گرځولي، په اصل کې دخپلو اقتصادي، سياسي او نظامي ستراتيژيکو موخو په لټه کې دي. امريکا غواړي چې له افغانستان څخه د ټوپ وهلو د درې په توگه کار واخلې او خپل اصلي سيالان يعنی روسيه، چين او ايران له پښو وغورزوي، نو ځکه د افغانستان په ستومانه کوونکې جنگ کې د امريکې د نظامي اوبو په شتون سره تروريزم او تاوتریخوالي نور هم پراخيري. په دې توگه د سولې راتگ يوه پيچلې معما گرځيدلی چې گڼ شمير لويغاړي او متضاد اړخونه لري.

د ستونزې دحل لپاره بايد لومړی دغه پېچلتيا او د جگړې عوامل له منځه ولاړ شي، دفساد، ملي افتراق، بيعدالتي، جنايتکارانو د فعاليت او مخدره توکو د کښت او قاچاق د مخنيوی لپاره سياسي اراده پخه شي او د دې اجازه بايد ورکړل شي چې په افغانستان کې د سيمې او نړۍ د هيوادونو سيالۍ دوام ومومي. بايد جنگي اقتصاد ته دپای ټکی کيښودل شي او د سيمه ييزو او نړيوالو لويغاړو، اروپايي اتحاديې، دشانگهای د گروپ، اسلامي بی غرضه هيوادو او ملگرو ملتونو ترمنځ همکارۍ ولټول شي. له نيکه مرغه اروپايي اتحاديې د سولې دتضمين په هکله لومړنی شفاهي گام اوچت کړ. له دې سره يو ځای که طالبان د افغانستان دولت سره په خبرو کې موافقي ته ورسيري او د موجوده نظام يو قوي مټ شي، د منکراتو مخه به ونیول شي او دوی به دا موقع ترلاسه کړی چې د محمدی غراشريت لپاره په خلاص مټ دقانون په رڼا کې کار وکړی. د افغانستان منابر د دوی په واک کې دي او دافغانستان مومن ملت دوی ته درناوی کوي. دوی به د دعوت معقولو لارو څخه بيرته ټولنه د اصلاح لوري ته بوځي. په داسې يوه فرصت کې به دبهرنیو ځواکونو د عاجل وتلو، د نورو راتلونکو کلونو لپاره د افغانستان د پوځ د پياوړی کولو، د دولت دستې د سالمې رغاوې او د افغانستان د خلکو د هيله مندۍ لپاره به د بهرنیو مرستو موضوع باندې بحث وشي، لوب شوي پيسې به بيرته ترلاسه اود هيوادبیار غاونه کې به ولگول شي. ټول ملي ځواکونه او ځوان کول په دې برخه کې عملي گامونه اوچتولای شي. د دې وضعيت په راتگ سره نور امريکاييانو ته دپاتې کيدو دليل نه پاتې کيږي. راځی خپل حال په خپله بدل کړو. راځی دسپرکال پسرلی دافغانستان د بيرته زرغونيدو په پسرلی بدل کړو، راځی هم په خپل وطن، هم يې په خلکو او هم يې پر طبيعت زړه وسوځو. سوله خير دی. تر دلت څخه عزت غوره دی، تر تبا کوونکې جنگ څخه تفاهم غوره دی. د اشغال دوام، ډېرديو د گټو لپاره نيابتي جگړې، ملي او معنوی ارزښتونوسره خيانت، مالی، اخلاقي او ټولنيز فسادخورول، د مشرانو او تاريخي مفاخرو سپکاوی، تعصبات او افتراق زموږ لپاره يو لوی پيغور دی. راځی دغو منفي بسکارندو ته نه ووايو.

پوره څرگنده ده چې د افغانستان په جگړه کې بنکيل اړخونه دخپلو گټو په لټه کې دي، نوځکه دافغانستان خلک بايد خپله يو مستقلانه تصميم ونيسي او لکه د واحد ملت په شان ځان راټول او دپړديو له فشار ځان خلاص او ځانته ملي آجندا وټاکي. دقطر غونډه، راتلونکي مشورتي جرگه او انتخابات د دغه مقصد لپاره ښه فرصتونه دي. دا په داسې حال کې چې نوي کال به دپريماني او د الله(ج) د رحمت کال وي، دا ځکه سرکال تر پخوانيو کلونو ډير بارانونه وشول او دخلکو په تجربو، سياسي بصيرت، د ځوانانو په اراده او قضاوت کې هم پوره مثبت توپير راغلی دی.

پای

د پاڼو شميره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بنې پاروالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ